

ADALET VE İSLAHAT PARTİSİ
TBMM Grup Başkanlığı

Tarih : 13.11.2007

Sayı : 37

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde yapılan arıcılık ve balcılık faaliyetleri, ülkemizin doğal varlığı düşünüldüğünde, istenilen noktada değildir. Koloni varlığı açısından Çin'den sonra ikinci büyük varlığa sahip olan ülkemizin üretim açısından dördüncü sırada olması; geniş flora örtüsü, mevsim özellikleri ve topografik yapısı göz önüne alındığında tatmin edici olmamaktadır. Bal ve diğer arı ürünlerinin üretiminde, pazarlanmasında yaşanan sorunların araştırılarak arı varlığı ve arıcılık potansiyelinin etkin ve verimli değerlendirilmesi, ürün kalitesi ve çeşitliliğinin geliştirilerek ekonomik değerinin yükseltilmesi için alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasa'nın 98. ve TBMM İktüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri uyarınca bir araştırma açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

1. Vahit KİLER – Bitlis
2. Cemal TAŞAR – Bitlis
3. Faruk SEPTİOĞLU – Elazığ
4. Ahmet BÜYÜKAKKAŞLAR – Konya
5. Seracettin KARAYAĞIZ – Muş
6. Fikri IŞIK – Kocaeli
7. Cevdet YILMAZ – Bingöl
8. Taner YILDIZ – Kayseri
9. İsmail BİLEN – Manisa
10. İkrām DİNÇER – Van
11. Recai BERBER – Manisa
12. Erdal KALKAN – İzmir
13. Burhan KUZU – İstanbul
14. İbrahim Halil MAZICIOĞLU – Gaziantep
15. İbrahim YİĞİT – İstanbul
16. Medeni YILMAZ – Muş
17. Durdu Mehmet KASTAL – Osmaniye
18. Enver YILMAZ – Ordu
19. Rıtvān KÖYBAŞI – Nevşehir
20. Cemal KAYA – Ağrı
21. Abdülkadir Emin ÖNEN – Şanlıurfa
22. Ahmet KOCA – Afyonkarahisar
23. Mahmut DEDE – Nevşehir
24. Ahmet Erdal FERĀLAN – Nevşehir
25. Fatoş GÜRKAN – Adana

GEREKÇE

Milattan önce 7000 yılına ait mağara resimleri ve fosiller incelendiğinde, insanların daha o tarihlerde arıcılıkla ilgili faaliyetlerde bulunduğu görülür. Dünya tarihi bu denli eski olan arıcılık, Anadolu'da da köklü bir geçmişe dayanır. Bal, Anadolu'nun çok eskiden beri bilinen besin maddelerinden biridir. Hititler'in başkenti Boğazköy'de bulunan milattan önce 1300'lere dayalı bazı yazıtlardaki bulgular, arıcılığın eski Anadolu kültürlerinde de önemli bir yer tuttuğunu göstermektedir. Ülkemizde bazı yerleşim merkezlerinin isimlerinde bal sözcüğünün geçmesi, topraklarımızda balın ve balcılığın tarihini net bir şekilde ortaya koyan bir başka açıklama sayılabilir.

Ülkemiz geniş flora sahaları, çiçeklenme için uygun mevsimleri, topografik yapısı, bal verimi yüksek kır çiçekleri, endüstri bitkileri, akasya, kestane, ıhlamur, kızılçam ormanları gibi doğal kaynaklar yönünden arıcılık için son derece şanslı bir ülkedir. Arıcılığımız, mevcut durumu itibariyle önemli bir potansiyele sahip olmasına rağmen, bu potansiyelin tam olarak kullanıldığı söylenemez.

Ülkemizin her bölgesinde arı kovanları mevcuttur. Bu kovanlardan da birbirinden farklı lezzette çeşit çeşit bal elde edilir. Doğu Anadolu'da Bitlis, Erzurum, Kars; Güneydoğu Anadolu'da Şemdinli; Orta Anadolu'da Ankara, Konya; Karadeniz'de Anzer Yaylası ile Ege Bölgesi'nin bazı kesimleri bal üretiminin ülkemizdeki çeşitliliğini ve frekansını gösterir. Bu yoğun frekansın, işlek ve yararlı bir ifade biçimiyle arz edilebilmesi için bir takım bilgi ve tecrübe katmanlarının ortak paydaya oturtulması gerekir. Zira, bilgisiz ve tecrübesiz bir üretim anlayışı kazanç değil, zarar getirir. Öte yandan, kalitesiz ve hatta sahte bal üretimi, denetim mekanizmasının işlek olmasının önemini sergilemektedir. Bu açıdan sahte balla mücadele noktasında ciddi yaptırımlar elzemdir.

Son iki yüz seneyi kapsayan Avrupa merkezli bazı buluşlar, arıcılığın daha fenni ve gelişmiş metotlarla yapılır olmasını sağlamıştır. Ancak büyük zenginliğe sahip ülkemizi de yakından ilgilendiren bu buluşların, gen merkezi Orta Doğu olan balın, üretimin olmadığı Avrupa'da yapılıyor olması düşündürücüdür. Oysa ki, Orta Doğu ile Avrupa arasındaki koordinatlarıyla ülkemiz, zengin üretimin ve bu üretimin sağlıklı şartlarda oluşturulması adına geçerli bir konumdadır. Üretim miktarı ve kalitesi eksen kabul edildiğinde, Avrupa Birliği'ne girme arifesinde olan ülkemiz, Avrupa'nın yıllık 200.000 ton olan bal ihtiyacını göz önüne almalı ve 35.000 ton olan üretim miktarını hızla artırmalıdır. Bu açıdan da, koloni varlığı açısından dünya ikincisi olan ama bal üretimi açısından dünya dördüncüsü olan ülkemizde, 150.000'den fazla ailenin geçim kaynağı olan arıcılığın sorunlarını iyi etüt etmemiz elzemdir. Bilimsel kaynak ve bu konuda

bilgi sahibi bilimsel kurumlar üretimin kalitesini artırırken; standarda ve pazarlamaya yönelik stratejiler de ülkemizin kazanç hanesini zenginleştirecektir.